

MANIFEST

Queer Edge Manifest 2011

Presenterat av S.A.F.T – Sober Anarchists Feminists Trans Crew.

Vi queers tar död på oss själva med hjälp av alkohol och andra droger. Vi famlar i mörkret efter varje desperat försök att fly verkligheten – bort från heterosexismens våld – och därmed går vår chans att konfrontera, krossa, densamma förlorad. Men det är dags att vakna upp, nyktra till och inta gatorna. Oavsett om samhällsgiftet heter tvåsamhet, heteronorm eller sprit, är det dags att dra oss upp innan vi drunknar i allt deras gift. Dom vill passivisera oss, assimilera in oss i deras mardröm av meningslös tillvaro, konsumtionshets och åtta timmars arbetsdag.

Vi är Queer Edge. Genom att ta avstånd och omvända begreppet ”straight edge” hoppas vi ge Queer Edge den politiskt laddade innebörd den förtjänar. Det enda ”straighta” med oss är den knytnäve vi riktar rakt in i den rådande patriarkala machogemenskap av vita cis-män som till största delen utgör sxe-kollektivet. En näve in i den utbredda heterosexismen där intersektionalitetstankar är lika frånvarande i rummet som en stor stark är närvarande.

Vi säger oss tillhöra en rörelse som ifrågasätter normer men ändå är det en förkrossande stor del som upprätthåller en av de starkaste normer vi har: alkoholdrickandet. För det är ett faktum att alla inte kan eller vill vara med så länge det är alkohol med i sammanhanget. Det är sällan någon som pratar om det, men vi vet att vi har många ibland oss i den queera gemenskapen som kämpar arset av sig varje dag för att överleva alkoholen. Som lever en dag i taget och aldrig kan ta nykterheten för given. Dom som älskar att gå ut och dansa men aldrig kan göra det ute eftersom alla sociala rum inkluderar alkohol. Rum som också utestänger alla dom som inte anses ha åldern inne. Men ingen är fri förrän alla är fria och vi har inte erövat några utrymmen förrän alla har tillgång till dom. Vi måste skapa nya rum – rum som fylls av solidaritet – inte nya exkluderande normer.

Vi är inte bara queers som fightas mot genus- och sexualitetsnormer. Vi utsätts också i olika grad av klassförtryck och är en del av ett kapitalistiskt system. Alkohol lindrar värkande kroppar och blir en lättvindig flykt från arbetets alienation och omvärldens hat. Men den skapar inga revolutioner. En passiv arbetarklass reser sig inte. En passiv arbetarklass gör inte revolution.

Att alkohol är en flykt från de förtryckande systemen är inget annat än en illusion. Alkohol är systembevarande i sig. Systemet sätter en flaska i handen på oss och vill göra oss ensamma, tysta och svaga. Inget är så lönsamt för det heterosexistiska kapitalet som nerdrogade alkoholiserade queers, som bygger upp ett beroende istället för att bygga barrikader.

Det är inte konstigt att vi hamnar i självdestruktivitet, att vi riktar vår frustration mot oss själva istället för att konfrontera våra verkliga fiender: sociala orättvisor, förtryckande normer och av kapitalet konstruerade begär. Vi måste sluta att bedöva det enda självklara vapnet som vi har – oss själva, vår gemenskap och våra kroppar.

Drivkraften i våra liv borde inte vara att få belöna oss med att suppa, drivkraften borde vara de vinster vi gör, genom att göra motstånd mot det som begränsar oss att leva våra liv fullt ut. Belöningen att få se alla vara med och dansa nyktra till vår revolution.

Vi riktar en Xad näve mot systemet, bränner ner systembolagen, tar deras sprit och ersätter med vår egen variant: molotov cocktails!